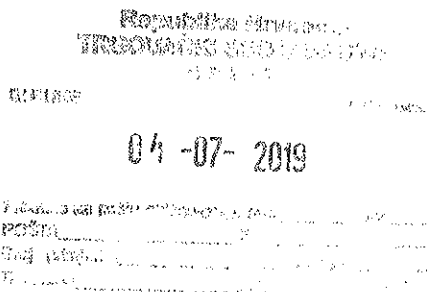

Maćešić i Partneri Odvjetničko društvo

Pod Kaštelom 4
51000 Rijeka
tel: +385 (0)51 21 50 10
fax: +385 (0)51 21 50 30
e-mail: macesic@macesic.hr

Mihanovićeve 16
10000 Zagreb
+ 385 (0)1 45 76 794
+ 385 (0)1 45 76 795

Rijeka, 26. lipnja 2019.

St-120/2018

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoiašanska 6

21 000 SPLIT

STEČAJNI VJEROVNIK: ERSTE & STEIERMARKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, 51 000 Rijeka, OIB: 23057039320, zast. po:

ODVJETNIK
Anita Krzmanić
51000 RIJEKA

MAĆEŠIĆ I PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
RIJEKA, Pod kaštelom 4

STEČAJNI DUŽNIK: SPLIT TOURS d.d., u stečaju, 114. Brigade 10, 21 000 Split, OIB: 75401168655

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

I Dana 23. travnja 2018. stečajnom upravitelju prijavljena je tražbina stečajnog vjerovnika Erste&Steiermarkische Bank d.d. u iznosu od 29.513,03 kn temeljem presude Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-653/15-19 od 26. srpnja 2017. i rješenja Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-653/2015-20 od 26. srpnja 2017.

II Rješenjem naslovnog suda posl. br. St-120/2018 od 5. lipnja 2018. osporena je u cijelosti prijavljena tražbina stečajnog vjerovnika Erste&Steiermarkische Bank d.d. iz razloga što postupak posl. br. P-653/2015 vođen pred Trgovačkim sudom u Rijeci nije bio pravomoćno okončan te se nalazio pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske pod posl. br. PŽ-6534/17 povodom žalbe tužitelja.

III Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-2559/2019-2 od 25. travnja 2019. i rješenjem istog suda posl. br. PŽ-2559/2019-3 od 25. travnja 2019. odbijena je žalba tužitelja, čime je pravomoćno okončan postupak posl. br. P-653/2015 vođen pred Trgovačkim sudom u Rijeci.

Slijedom navedenog, presuda Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-653/15-19 od 26. srpnja 2017. i rješenje Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-653/2015-20 od 26. srpnja 2017.

MAĆEŠIĆ I PARTNERI odvjetničko društvo d.o.o., Pod kaštelom 4, Rijeka, Trgovački sud u Rijeci, MBS 040179790

Temeljni kapital 750.000,00 HRK, uplaćen u cijelosti

Članovi uprave: Miran Maćešić, Ivana Manovelo

Erste & Steiermarkische Bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3A, Rijeka, žiro račun br. 2402006-1100354639, IBAN HR8124020061100354639

Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Petrinjska 59, Zagreb, račun br.:2484008-1104405338, IBAN: HR0324840081104405338

ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-653/15-25 od 31. kolovoza 2017. stekli su svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti.

Prilog: - presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br. PŽ-2559/2019-2 od 25.04.2019., preslika
- rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br. PŽ-2559/2019-3 od 25.04.2019., preslika

IV Zbog svega navedenog, sukladno čl. 271. Stečajnog zakona predlaže se ispravak tablice ispitanih tražbina utvrđene rješenjem naslovnog suda posl. br. St-120/2018 od 5. lipnja 2018. na način da se utvrdi tražbina vjerovnika Erste&Steiermarkische Bank d.d. u iznosu od 29.513,03 kn.

Stečajni vjerovnik, p.p.

ODVJETNIK
Anita Krizmanić
51000 RIJEKA

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

19.05.2019

PRIMLJENO

Poslovni broj: 8 Pž-2559/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Josip Turkalj, u pravnoj stvari tužitelja SPLIT TOURS d.d. u stečaju, Split, 114. brigade 10, OIB 75401168655, protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 31, OIB 23057039320, kojeg zastupa punomoćnica Anita Krizmanić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Mačesić i Partneri u Rijeci, radi naknade štete u iznosu od 422.516,32 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-653/2015-19 od 26. srpnja 2017., 25. travnja 2019.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja Split Tours d.d. u stečaju kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-653/2015-19 od 26. srpnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 222.516,32 kn s pripadajućim kamatama tekućim od 10. veljače 2015. do isplate s osnove materijalne štete i iznosa od 200.000,00 kn s pripadajućim kamatama tekućim od podnošenja tužbe do isplate s osnove povrede prava osobnosti (točka I. izreke) te je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 27.200,00 kn (točka II. izreke).

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže presudu preinaciti ili ukinuti. Ne traži trošak sastava žalbe.

Odgovor na žalbu nije podnjet.

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev za naknadu imovinske štete u ukupnom iznosu od 222.516,52 kuna, od čega iznos od 22.516,32 kn s osnove obične štete i iznos od 200.000,00 kn s osnove izmakle koristi te zahtjev za naknadu neimovinske štete radi gubitka ugleda u iznosu od 200.000,00 kn.

Pobijana presuda je ispitana sukladno čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pri čemu je drugostupanjski sud pazio po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Protivno žalbenim navodima tužitelja, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a, jer time što je odbijen tužiteljev prijedlog izvođenja dokaza saslušanjem stranke tužitelju nije uskraćena mogućnost da raspravlja pred sudom.

Dokaz saslušanjem stranaka sud može odlučiti izvesti kad nema drugih dokaza ili kad unatoč izvedenim drugim dokazima ustanovi da je to potrebno radi utvrđivanja važnih činjenica (čl. 264. st. 2. ZPP-a). Pri tome je potrebno istaknuti da prvostupanjskom sudu pripada pravo (čl. 304. ZPP-a) odlučivanja o trenutku u kojemu je predmet spora dovoljno raspravljen da se o njemu može donijeti valjana odluka; kao i pravo odlučivanja o dokazima koje će provesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (čl. 220. st. 2. ZPP-a). Stoga time što nije proveo sve predložene dokaze prvostupanjski sud nije počinio povredu iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a, naročito zato jer je u obrazloženju jasno navedeno zašto pojedini dokazi nisu provedeni.

Nadalje, neosnovani su žalbeni navodi tužitelja kojima se ukazuje na bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni, pa je presudu moguće ispitati.

Jednako tako, u pobijanoj presudi i postupku koji joj je prethodio, prvostupanjski sud nije počinio ni jednu drugu bitnu povredu odredaba postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a).

Nije počinjena ni povreda iz čl. 354. st. 1. ZPP-a vezano uz čl. 13. ZPP-a. Naime, sudski savjetnici ovlašteni su u prvom stupnju provoditi parnični postupak, ocjenjivati dokaze i utvrđivati činjenice te na temelju tako provedenog postupka sudski savjetnik podnosi sudu kojeg na to ovlasti predsjednik suda pisani prijedlog na temelju kojeg sudac donosi odluku. Dakle, odluku donosi sudac, a ne sudski savjetnik, pri čemu se u uvodu odluke navodi da je odluka donesena na temelju prijedloga sudskog savjetnika (čl. 13. st. 1. ZPP-a). Kako je u uvodu pobijane presude naznačeno da je donijeta na temelju prijedloga sudskog savjetnika, a presudu je potpisao sudac, što je sukladno citiranim zakonskim odredbama, povreda iz čl. 354. st. 1. ZPP-a vezano uz čl. 13. ZPP-a nije počinjena.

Prvostupanjski sud nije počinio ni povredu iz čl. 354. st. 1. ZPP-a vezano uz čl. 338. st. 4. ZPP-a. Naime, obrazloženje prvostupanjske presude sadrži koje je činjenice sud utvrdio, ocjenu svakog dokaza posebno i svih izvedenih dokaza zajedno, kao i razloge za danu ocjenu dokaza.

Između stranaka su u stadiju žalbenog postupka nesporne činjenice:

- da su 26. kolovoza 2010. tuženik i društvo Linjska nacionalna plovidba d.d. sklopili Ugovor o dugoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/51016015-5105107497 (list 6.-10. spisa) kojim je ugovoren iznos kredita od 2.067.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti te su ugovoreni instrumenti osiguranja, među kojima i sklapanje ugovora o solidarnom jamstvu između banke i solidarnog jamca Split Tours d.d.,

- da su Ugovor o solidarnom jamstvu broj 5105107497 od 26. kolovoza 2010. (list 4. spisa), sklopili tuženik i tužitelj kao jamac platca društva Linijska nacionalna plovidba d.d. za njegove obveze iz Ugovora o dugoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/51016015-5105107497,

- da su predmetnim ugovorom definirani instrumenti osiguranja: izjava u smislu čl. 183. Ovršnog zakona (zadužnica) i jedna vlastita bianco mjenica jamca platca s klauzulom „bez protesta“,

- da je potpisom navedenog ugovora jamac platca neopozivo ovlastio tuženika da bianco mjenicu u slučaju neispunjenja obveze jamca platca iz tog ugovora ispuni na dospjeli neplaćeni iznos tražbine, ispuni ostale bitne elemente, domicilira i podnese mjenicu na isplatu, a u slučaju nemogućnosti isplate poduzme odgovarajuće, na zakonu osnovane radnje,

- da je navedenim ugovorom tužitelj preuzeo obvezu da će na prvi poziv banke (tuženika) bez odgađanja u cijelosti podmiriti sve obveze glavnog dužnika koje proizlaze iz tog ugovora,

- da su tuženik i Linijska nacionalna plovidba d.d. zaključili 8. srpnja 2011. Aneks br. I. Ugovora o dugoročnom kreditu br. 5105107497 (list 15.-16. spisa) i 24. siječnja 2014. Aneks br. 2. Ugovora o dugoročnom kreditu br. 5105107497 (list 17. spisa),

- da su tužitelj i tuženik 24. siječnja 2014. zaključili Aneks br. I. Ugovora o solidarnom jamstvu br. 5105107497 (list 5. spisa), kojim je tužitelj potvrdio da je u cijelosti upoznat sa sadržajem Ugovora o dugoročnom kreditu broj 5105107497 zaključenog između tuženika i društva Linijska nacionalna plovidba d.d. te Aneksa br. I. i br. II. tog Ugovora, kao i sa svim pravima i obvezama glavnog dužnika koja proizlaze iz ugovora,

- da je nad društvo Linijska nacionalna plovidba d.d. otvoren predstečajni postupak,

- da je tuženik na temelju Ugovora o kreditu sklopljenog s glavnim dužnikom čiji je tužitelj jamac platca, zbog neizvršenja obveza glavnog dužnika, podnio na naplatu zadužnicu koju je izdao tužitelj (list 18.-19. spisa) uslijed čega je došlo do blokade računa tužitelja i

- da je nad tužiteljem otvoren postupak predstečajne nagodbe 26. ožujka 2015. te da rješenjem od 22. listopada 2015. većinskom odlukom tužiteljevih vjerovnika, nije prihvaćen Plan financijskog restrukturiranja tužitelja, pa da je postupak predstečajne nagodbe obustavljen (list 47.-56. i 57.-58. spisa).

Između stranaka je prijeporno je li tuženik, podnošenjem zadužnice na naplatu, što je dovelo do blokade računa tužitelja i posljedično do otvaranja stečajnog postupka, prouzročio imovinsku i neimovinsku štetu tužitelju.

Opće pretpostavke za nastanak odnosa odgovornosti za štetu propisane su odredbom čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO), pri čemu je teret dokazivanja svih pretpostavki (postojanje štetnika i oštećenika, štetne i protupravne radnje, uzročno-posljedična veza i nastala šteta) na tužitelju. Sve pretpostavke moraju postojati kumulativno da bi nastao odnos odgovornosti za štetu.

Tužitelj nije dokazao da je radnja tuženika bila protupravna, niti je imao dokaznih prijedloga na ovu okolnost. Upravo iz ovog razloga prvostupanjski je sud pravilno odbio dokazne prijedloge tužitelja, budući da ni jedan od njih nije bio usmjeren na dokazivanje ove pretpostavke odnosa odgovornosti za štetu. Stoga bi izvođenje predloženih dokaza dovelo do nepotrebnog povećanja parničnih troškova, budući da bi tužbeni zahtjev neovisno o izvedenim dokazima bio odbijen jer bi ostala nedokazana osnova tužbenog zahtjeva – odnos odgovornosti za štetu koji mora uključivati protupravnost.

Sukus tužiteljevih navoda je u tome da je tuženiku bilo poznato kolika bi šteta tuženiku mogla nastati u slučaju da se zadužnica podnese na naplatu u zimskom periodu kada tužitelj nema značajnijih prihoda te da bi tužitelj nastavio uspješno poslovati da je tuženik pričekao ljetni period za prisilnu naplatu.

Međutim, neovisno o utemeljenosti takvih tužiteljevih tvrdnji, isto ne čini tuženikovu radnju protupravnom. Protupravno postupa ona osoba koja svojom radnjom ili propuštanjem povrijedi neki propis.

Tužitelj se obvezao kao solidarni jamac, što znači da je tuženik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme (čl. 111. st. 3. ZOO-a). Činjenica je da je tuženik postupao sukladno svojim pravima iz ugovora o solidarnom jamstvu i sukladno zakonskim odredbama te stoga radnja podnošenja zadužnice na naplatu nije protupravna zato što je zadužnica podnijeta na naplatu u vrijeme kad tužitelj nema značajnijih prihoda.

Institut solidarnog jamstva služi jačanju pozicije vjerovnika koji može birati od koga će svoju tražbinu naplatiti, pri čemu to pravo vjerovnika nije uvjetovano time da mora voditi računa o poslovnoj situaciji u kojoj se nalazi bilo dužnik, bilo solidarni jamac. Tužitelju se napominje i da načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu nije narušeno – naime, tužiteljeva poslovna odluka je bila zaključiti ugovor o solidarnom jamstvu te je time preuzeo i rizik svih posljedica takvog ugovora.

Kako izostanak samo jedne od pretpostavki za nastanak odnosa odgovornosti za štetu isključuje mogućnost nastanka takvog odnosa, a tužitelj nije dokazao protupravnost radnje tuženika, ovaj se sud nije upuštao u razmatranje jesu li ispunjene druge pretpostavke.

Sukladno svemu prethodno navedenom, prvostupanjski je sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, odnosno odredbu čl. 1045. ZOO-a i odbio tužbeni zahtjev.

Također, odluka prvostupanjskog suda o troškovima postupka pravilna je kako po osnovi, tako i po visini. Posebno se napominje da je prvostupanjski sud vodio računa o odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a te je odredio naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice – odgovora na tužbu (koji je nužna parnična radnja), dvaju podnesaka kojima se tuženik očitovao na navode iz podnesaka tužitelja i pristup ročištima. Također, prilikom određivanja visine troškova prvostupanjski je sud u cijelosti vodio računa o odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) te je troškove odnjario sukladno Tarifi.

Slijedom svega prethodno iznijetog, na temelju čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci drugostupanjske presude.

Zagreb, 25. travnja 2019.

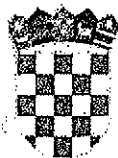
Sudac

Josip Turkalj, v.r.

točnost otpravka – ovlaštení službenik

Brankica Curman

U. Z. B. M. 6/19

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berišlavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

13-05-2019

PRIMLJENO

Poslovni broj: 8 PŽ-2559/2019-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Josip Turkalj, u pravnoj stvari tužitelja SPLIT TOURS d.d. u stečaju, Split, 114. brigade 10, OIB 75401168655 protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 31, OIB 23057039320, kojeg zastupa punomoćnica Anita Krizmanić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Mačešić i Partneri u Rijeci, radi naknade štete u iznosu od 422.516,32 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-653/2015-20 od 26. srpnja 2017., ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-653/2015-25 od 31. kolovoza 2017., 25. travnja 2019.

riješio je

Odbija se žalba tužitelja Split Tours d.d. u stečaju kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-653/2015-20 od 26. srpnja 2017., ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-653/2015-25 od 31. kolovoza 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 625,00 kn.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio tužitelj, koji navodi da pristupanje na ročište za objavu presude ne predstavlja trošak potreban za vođenje parnice, kao i da je Tbr. 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) propisano da odvjetniku za pristup ročištu za objavu presude pripada pravo na 50% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 3., 6 i 7. Tarife. Predlaže rješenje preinačiti ili ukinuti i vratiti predmet na ponovan postupak. Ne traži trošak sastava žalbe.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pri čemu je drugostupanjski sud pazio po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz spisa je vidljivo da je tužbeni zahtjev odbijen te je tuženik u cijelosti uspio u sporu, čime je ispunjena pretpostavka iz odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a da mu tužitelj naknadi troškove. Tuženik je zatražio naknadu troškova pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 625,00 kn, o čemu je prvostupanjski sud propustio odlučiti presudom te je o predmetnom trošku donio dopunsko rješenje.

Ročište za objavu presude sud je dužan zakazati na ročištu na kojem je glavna rasprava zaključena (čl. 335. st. 6. ZPP-a) te se radi o ročištu koje je potrebno za vođenje parnice. Budući da se smatra da je stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude presuda dostavljena onog dana kada je to ročište održano (čl. 335. st. 9. ZPP-a) te joj od tog dana počinje teći rok za žalbu, pristupanje navedenom ročištu predstavlja trošak potreban za vođenje parnice.

Napominje se i da je pravno shvaćanje zauzeto na 17. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održanoj 20. prosinca 2012. da su troškovi zastupanja na ročištu za objavu presude parnični troškovi čiju naknadu može osnovano zahtijevati stranka koja je uspjela u parnici, budući se radi o troškovima učinjenim u povodu postupka.

Nadalje, sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife, koji se primjenjuje na temelju čl. 155. st. 2. ZPP-a, za ročište na kojem se objavljuje presuda odvjetniku pripada 50% nagrade iz Tbr. 7. t. 1. 3., 6. i 7., ali ne više od 50 bodova. Kako je vrijednost predmeta spora 422.516,32 kn, 50% odvjetničke nagrade bi iznosilo 250 bodova (Tbr. 7.1. Tarife). Stoga se primjenjuje ograničenje iz citirane odredbe Tbr. 9.3. Tarife te se odvjetniku za pristup na ročište za objavu presude priznaje nagrada u visini od 50 bodova, što iznosi 500,00 kn (Tbr. 50.) uvećano za porez na dodanu vrijednost (Tbr. 42.), odnosno iznos od 625,00 kn.

Sukladno navedenom, odluka prvostupanjskog suda o troškovima ročišta za objavu presude pravilna je kako po osnovi, tako i po visini, te je na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a odlučeno kao u izreci drugostupanjskog rješenja.

Zagreb, 25. travnja 2019.

Sudac
Josip Turkalj, v.r.

Za poćnost otpravka – ovlaštenj službenik
Brankica Curman

Brankica Curman